

mnis Pascha celebraret. Sed recruduit hoc Ecclesiae vulnus. Ac primùm quidem sub Constantino Magno: verùm leuiter & facilè placata est hæc discordia Nicæna Synodo, quæ Quartidecimanos damnauit, vt est apud Ruff. lib. 1. Hist. c. 6. Theodor. libro 1. cap. 10. Sozom. libro 1. cap. 16. Deinde verò sub Theodosio Iuniore, nimirum Nestorio hæretico, qui tum Episcopus Constantinopolitanus erat, illos sæuissimè persequente & impugnante. Socrat libro 7. cap. 29. Demum prorsus labefactata conticuit hæc hæresis, postquam esset per tot annos in Ecclesia miserrimè grassata, id est, plus quàm 200. Audæani tamen hunc errorem postea renouarunt.

2 *Nisi quartadecima.*) Prima quidem horum hæreticorum hypothesis fuit, Pascha non nisi 14. luna celebrandum esse ad morem Iudæorum. Itaque in quamcunque hebdomadæ diem incidisset illa luna, ieiunabant, & vigilias agebāt, siue ea dies Dominica fuisset, siue alia. Quæ in re dupliciter peccari Patres Ecclesiastici censebant. Primùm propter imitationem Iudæorum, à quorum iugo & cæremoniis Christi beneficio liberati sumus. Et hoc quidem rectè. Secundum, propterea quòd die Dominica, & imprimis Paschæ, ieiunare nefas omnino veteres existimabant, vt apparet ex Conciliorum decretis, & est non tantùm in Can. Scire debet, distinct. 76. sed etiam apud Eusebium lib. 5. Histor. cap. 23. Hoc verò ridiculum fuit, ne dicam superstitiosum. Quemadmodum & illud, quod tam anxie Paschatis festum in Ecclesia Christiana commemorari & celebrari debere voluerunt, quum non Pascha, sed Cœna Domini sit nobis nec